

Tractatus

229

Ad quod dicitur quod quibus utraque promissarum potest fieri possibile. tunc totum ans quod est secundum aliquam unam copulatam opposita ex promissis est impossibile. eo quod una promissarum supponat vera tunc reliqua est impossibilis. et sic inter bene promissarum incompatibilitas et hoc soluitur Buridanus et bene. **T**unc ibi.

Quia apparente est convenientia habet quod apparet esse causa et non est cum eo quod est causa. Quia falsitatis est diversitas eorum: tale enim exemplum ponit Aristoteles. habet false ut quoniam sic. Sicut ne aia et vita idem: quod concessio. Contra mors et vita sunt diversa. si mors est corruptio et est vita generatio: et per omnes viue est generari. si hoc est impossibile. quod aliquid viuit non generat: si generatum est: generatio et vita non sunt idem. nec per se peccatum secundum falsam secundum non eam ut eam. quod ex hoc enim quod aia et vita sunt idem non sequitur impossibile. et ita non debet interiri: si ista mors et vita sunt diversa. quod in omnibus his id quod non est causa apparet esse causa. quod coicatur in terminis cum aliquibus per pronomen ex quibus sequitur impossibile. **E**x istis patet quod ista fallacia non fit in syllogismo ordinato. ut omnis homo currit. solus est homo et solus est in campo. generatio soles currit. si non est fallacia non eadem ut cause. quod hoc pro solus est in campo non est causa. nec apparet esse causa sicut apparet in syllogismo ad impossibile:

Ad sequenter per hoc assignat eam apparente et causam defectus in ista fallacia dicitur. quod causa apparente est convenientia eius quod apparet esse causa et non est cum eo quod est causa. sed causa fallax est diversitas eius quod non est causa ab illo quod est causa. nam huiusmodi convenientia mouet ad credendum illud quod non est causa esse eam impossibile quod sequitur. sed ista diversitas falsificat illud creditum.

Sed dicitur si non est in proposito dicitur promissarum et quod non sequitur conclusio. et causa dicitur promissa ex quod sequitur conclusio et convenientia non cause cum causa. et causa apparente mouet ad credendum. sequitur quod causa apparente sumat ex parte vocis et non ex parte rei. et per omnes hec fallacia non erit extra decem sed in decem. **A**d quod dicitur quod causa apparente in ista fallacia est pronomen propositio non cause cum illa quod est causa. ut dicitur per hoc. sed illa non attenditur ex parte vocis: sed ex parte rei. quod illa convenientia debet esse in aliquo termino eandem rem significare. ut dicitur per hoc. in alio tractatu. et hoc ex parte rei non vocis sumit causa apparente. Et ita causa apparente quod est pronomen acceptum in hac fallacia est prius

idempitas promissarum imptinentis cum ea quod est pertinens. et sic procedit iste syllogismus soph. in parte vni. deficietis maxime quod est ista. quod accidit ex hypotesi necessaria accidit ex per necessaria. quod tunc fallax est quod necessaria hypotesis est causa redargutois. et per necessaria non causa. **E**x predictis patet quod ponitur duo modi istius false. quod ista fallacia puenit ex convenientia promissarum non cause cum promissa causa. talis autem convenientia potest esse vel in subiecto vel in predicato vel in utroque. non potest dici quod in utroque. quod tunc eadem una promissa. generatio debet esse vel in subiecto vel in predicato. si promissa sic est pronomen modus. si secundum sic est secundum modum. **E**xemplum pronomen ut nullus animus est rationalis homo est animus et hoc est aia. generatio homo non est rationalis. sed hoc est impossibile. generatio homo non est aia. hec pro non causa puenit cum ea que est causa in subiecto ut patet. **E**xemplum secundum. ut nullus animus est rationalis. et hoc est animus et b. unum est animus. generatio homo non est rationalis. sed hoc est impossibile. generatio b. unum est animus quod puenit in predicato cum promissa causa. **E**x omnibus istis colligitur quod fallacia secundum non eam ut eam potest diffiniri. est causa recipiendi pueniens ex hoc quod non causa ponit ut causa. propter quam apparet sequi impossibile et postea interiri illud quod apparet causa impossibile et non est causa. **U**t sic est causa recipiendi pueniens ex hoc quod pro non ponit ut causa propter convenientiam illam cum illa quod est causa. cum tamen ita non sit propter diversitatem propositio non cause ab illa quod est causa. et sic capit per deceptio passim simili modo diffinitur. **D**em ponit per hoc. vni exemplum plus habet false positum ab Aristotele. in de his quod est istud. concessio quod aia et vita sunt idem. **C**ontra hoc autem sic aia et vita sunt idem mors et vita sunt diversa. sed mors est corruptio. generatio vita est generatio. et per omnes viue est generari. sed hoc est impossibile. quod quod viuit non generat sed generat. generatio aia et vita non sunt idem in hac vltima conclusione est peccatum secundum non eam ut eam nam siue illa aia et vita sunt idem ex alijs ibi positaeque bene. sequitur hoc impossibile. vni non debet interiri illa aia et vita sunt idem. sed ista mors et vita sunt diversa. vel saltem ista mors est corruptio. quod falsitas aliam illam vel vtriusque est causa impossibile quod sequitur. hec enim est fallacia mors est corruptio. quod est potest finis corruptiois. **I**n alio tractatu dicitur autem mors accipit dupliciter. vno ut dicitur pronomen alteratio ne per quam separatur aia a corpore. et sic illa est vera. mors est corruptio. **A**lio accipit per instantaneam mutatio quod aia separat a corpore et sic est fallacia mors est corruptio. et hoc modo magis pro accipit. et sic non opponit vite dicitur sed potius puenit. **S**ed si tunc sic dicat. mors et vita opponunt puenit. et mors est corruptio generatio vita est generatio. adhuc sequitur impossibile et tamen maior tunc est vera. generatio pro hoc. **h**. **ii**.